

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

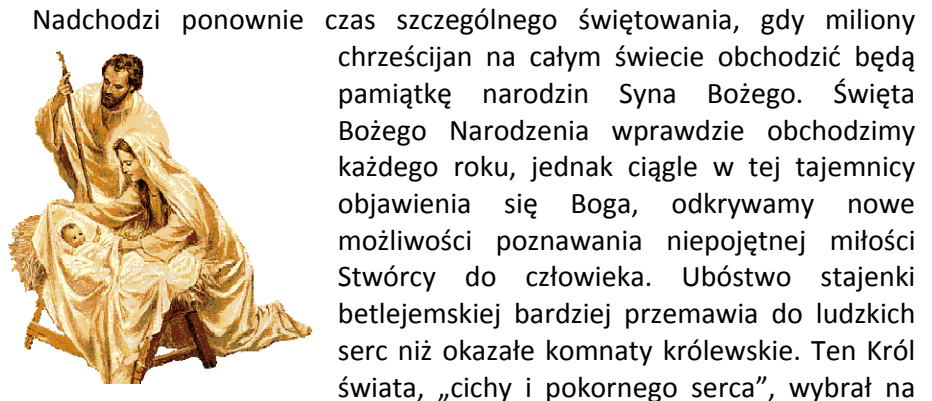
Bóg rodzi się w każdym z nas

Życzę całej wspólnotie parafialnej i wszystkim gościom, aby cud Bożego Narodzenia trwał w Waszych sercach dłużej, niż okres świąteczny i napełniał wszystkich radością i pokojem:

"Pamiętaj o tym, że Boże Narodzenie nie kończy się 25 grudnia. Zawsze ilekroć się uśmiechasz do swego brata i wyciągasz do niego rękę, jest Boże Narodzenie. Zawsze ilekroć milkniesz, by innych wysłuchać, kiedy rezygnujesz z zasad, które jak żelazna obręcz uciskają ludzi w ich samotności, jest Boże Narodzenie. Zawsze, kiedy dajesz odrobinę nadziei tym, którzy przytłoczeni są ciężarem fizycznego i duchowego ubóstwa, kiedy rozpoznasz w pokorze, jak bardzo znikome są twoje możliwości i jak wielka jest twoja słabość, jest Boże Narodzenie. Zawsze ilekroć pozwolisz, by Bóg pokochał innych poprzez Ciebie - zawsze wtedy jest Boże Narodzenie."

Ks. T.B.

Kochanym Babciom i Dziadkom w Dniu Ich Święta w dniach 21 i 22 stycznia składamy najlepsze życzenia radości Bożej oraz wiele miłości ze strony najbliższych!

Nadchodzi ponownie czas szczególnego świętowania, gdy miliony chrześcijan na całym świecie obchodzić będą pamiątkę narodzin Syna Bożego. Święta Bożego Narodzenia wprowadzie obchodzimy każdego roku, jednak ciągle w tej tajemnicy objawienia się Boga, odkrywamy nowe możliwości poznawania niepojętej miłości Stwórcy do człowieka. Ubóstwo stajenki betlejemskiej bardziej przemawia do ludzkich serc niż okazałe komnaty królewskie. Ten Król świata, „cichy i pokornego serca”, wybrał na miejsce swojego narodzenia ubogą stajenkę. Stojąc zadumani nad tą stajenką zadajemy sobie pytanie: Co jest na prawdę w tym dniu istotne? Sensem tych świąt jest Jezus Chrystus! Mówiąc inaczej, bez Jezusa Chrystusa te święta nie mają sensu! Święta te mają sens i pełnię tylko w życiu tych ludzi, którzy wierzą w Jezusa Chrystusa, którzy z Nim związali swe życie!

Chrześcijańskie zwyczaje, wigilijny stół, choinka, karp na talerzu, wspólna wieczerza stają się niezrozumiałym rytuałem bez Chrystusa i bez żywej wiary w Niego. Równie dobrze można obchodzić jakiegokolwiek święto w jakiegokolwiek religii. Nawet niewierzący obchodzą Boże Narodzenie. Dlaczego? Dla nich są to święta rodzinne. Myślę, że obchodzić Boże Narodzenie bez wiary w tego, który się narodził w Betlejem, to tak samo, jak cieszyć się pięknie opakowanym "prezencem" - ślicznym kartonikiem, przewiązanym czerwoną wstążeczką, z zatkniętą w niej gałązką świerku, lecz pustym w środku! Czy istotą prezentu jest piękne opakowanie, czy jego zawartość?! Podobnie jest ze świętami Bożego Narodzenia-ich istotą jest narodzenie się w nas Chrystusa, jeśli serce człowieka wypełnia wiara! Jakże często, jako chrześcijanie zapominamy o Tym, który jest punktem centralnym tej uroczystości – o Jezusie Chrystusie, którego historyczne pojawienie się na ziemi wspominamy. Istotą jest to, co jest w sercu człowieka - mają one sens tylko wówczas, jeśli wierzy się w Jezusa.

Dokończenie na str.2

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy:

Ogólna: Aby w tym Roku Wiary chrześcijanie mogli lepiej poznać tajemnicę Chrystusa i z radością dawać świadectwo o darze wiary w Niego..

Misyjna: Aby wspólnoty chrześcijańskie Bliskiego Wschodu otrzymały od Ducha Świętego siłę do wierności i wytrwałości, szczególnie gdy są dyskryminowane.

Mogą o tym świadczyć wypowiedzi współczesnych chrześcijan dotyczące Bożego Narodzenia: *“Pośród rodziny wierzącej coraz częściej są także osoby niewierzące. Dla nich to po prostu dostosowanie się do rodziny i do tradycji. Biorą udział w wigili, łamią się opłatkiem, życząc sobie zdrowia i szczęścia. Pana Boga można doskonale ominąć w święta. Znam rodzinę całkowicie nie wierzącą: jeśli nie jada do dalszej wierzącej rodziny, gdzie choć trochę pospiewają kolęd - robią wigilię w domu. W jakim celu? Bo wszyscy tak postępują. Kupują choinkę, karpia, czasem i opłatki, składają życzenia, jedzą, słuchają w radiu lub telewizorze kolędy. Chcą przekazać dzieciom tę piękną tradycję. Niewiara tutaj nie przeszkadza. A w święta dłużej pośpią, telewizor, spacer. Jak w każdy wolny dzień. Ewentualnie odwiedzają rodzinę. Często święta wielu wierzących i niewierzących różnią się tylko tym, że ci pierwsi starają się jeszcze iść do kościoła. Nie zawsze dotrą, nie zawsze w odpowiednim stanie”.* *“Jesteś pewien, że wigilia wielu wierzących różni się od wigilii niewierzących? Że dla niewierzących jest to po prostu tylko tradycja? Popatrz ilu wierzących nie przyjdzie do kościoła, ilu wierzących nie idzie do komunii, ilu wierzących upije się podczas Wieczery wigilijnej, ilu się pokłóci przy stole? Niewierzący również obchodzą święta: jest choinka, prezenty, życzenia, smaczne jedzenie. Tylko Boga nie ma”.* Święta Bożego Narodzenia to święta radości, pokoju i miłości. Jest to czas wyjątkowy, gdyż upamiętnia wydarzenie bardzo szczególne, jednorazowe, coś, co nawet najbardziej twarde serce doprowadza do rozrzewnienia i wzruszenia - narodzenie się Boga w ciele człowieka. Czy więc teraz w obliczu Boga, w tym bardzo świątecznym, podniosłym nastroju, kiedy mamy być może więcej czasu i sprzyjających refleksjom okoliczności, by zastanowić się nad sobą, nad swoim życiem, możemy powiedzieć w zgodzie ze swoim sumieniem, że jesteśmy Bożymi dziećmi? Czy w dniu dzisiejszym odczuwam radość dlatego, że obchodzimy te święta na pamiątkę żywego Boga, który przyszedł na ziemię, aby mnie zbawić, czy też cały sens tego czasu stanowi dla

mnie jedynie jego zewnętrzna oprawa - prezenty pod choinką, opłatek i barszcz z pierogami? Jezus narodził się, abym ja został Bożym dzieckiem, abym ja został zbawiony! I oby taka była treść świąt Bożego Narodzenia w każdym naszym domu, w każdej rodzinie, w sercu każdego z nas. Proszę Was: przywróćcie prawdziwy sens świąt Bożego Narodzenia. Zaczniacie od swojej rodziny, najbliższych, wspólnoty parafialnej. Postarajcie się, aby zewnętrzna oprawa nie przysłoniła jego wewnętrznej treści: *“Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan” (Łk 2, 10-11)* **Ks. T.B.**

SŁOWO NA NIEDZIELE

25 XII – Narodzenie Pańskie, uroczystość, Łk2,1-14. Opis narodzenia Jezusa rozpoczyna wzmianka chronologiczna, której celem jest wskazanie, że fakt ten miał miejsce w ściśle określonym czasie, dobrze znanym z historii powszechnej. Na podstawie danych zawartych w Ewangeliach oraz u historyka żydowskiego Józefa Flawiusza można stwierdzić, że Jezus narodził się jeszcze przed śmiercią Heroda (4r.p. Chr.), czyli między rokiem 8 i 6. Św. Łukasz opisał całe wydarzenie w sposób niezwykle prosty i zwięzły, ograniczając się do poinformowania, w jakim miejscu Jezus przyszedł na świat i że był On pierworodnym synem.

30XII – Niedziela, Świętej Rodziny Łk2,41-52 Tłem wydarzenia jest największe święto żydowskie- Pascha. Na święto przybywały również kobiety i dzieci, co było podyktowane potrzebą stopniowego wprowadzania ich w praktykowanie nakazów Prawa. W świetle teologicznym święto stanowiło zapowiedź przejścia Jezusa z tego świata do Ojca, które dokonało się na krzyżu i dzięki któremu ludzkość została wyzwolona z niewoli grzechu. Pojawia się także pierwsza wypowiedź Jezusa, która ukazuje niepowtarzalną relację Jezusa z Bogiem Ojcem. Posłuszeństwo Ojcu i nastawienie na całkowite wypełnienie jego woli będzie decydowało o dalszym życiu Jezusa jako Syna Bożego i nic nie zdoła temu przeszkodzić.

06 I – Niedziela Objawienia Pańskiego Mt2,1-12 Ewangelista opisuje reakcje różnych ludzi na wiadomość o narodzeniu Jezusa Chrystusa. Król Herod

poczuł się zagrożony, dlatego kazał zabić betlejemskie dzieci. Mędrcy z Mezopotamii natomiast zdecydowali się na długą i niepewną podróż. Ofiarowane przez nich dary to symbole królewskiej godności/złoto/ i boskości Jezusa/kadzidło/ oraz zapowiedź Jego Męki/mirra/. W sprzeciwie Żydów i przychylnym przyjęciu Jezusa przez pogan, Ewangelista widzi zapowiedź Bożego planu zbawienia, który obejmie wszystkich ludzi, a więc także pogan. Naród wybrany natomiast odrzuci Jezusa jako Zbawiciela. W uroczystości Objawienia Pańskiego wyrażamy Bogu wdzięczność za powszechność zbawienia, którego zwiastunem był hołd pogańskich mędrców.

13 I – Niedziela Chrztu Pańskiego, święto Łk3,15-16.21-22 Modlitwa Jezusa podczas chrztu stanowi wyraz Jego szczególnej więzi z Ojcem. Wtedy otwarło się niebo i zstąpił na Niego w postaci cielesnej Duch Święty. Objawienie się Ducha Świętego nad Jezusem oznacza początek nowego stworzenia i inaugurację Nowego Przymierza. W centrum opowiadania jest mowa o głosie z nieba skierowanym tylko do Jezusa. Słowo Boga objawia, że Jezus odwiecznie jest Jego Synem. Nie stał się Nim dopiero w momencie chrztu. Chrzest jest tylko okazją do ogłoszenia tej godności. W ten sposób zainaugurowana została misja Jezusa jako Chrystusa. To, co teraz przeżywa Jezus idący w mocy Ducha Świętego głosić Ewangelię, potem po Pięćdziesiątnicy stanie się udziałem apostołów, posłanych do kontynuowania Jego misji w świecie.

20 I – II Niedziela Zwykła J2,1-12 Prorok Izajasz opisuje przyszłą chwałę odrodzonej Jerozolimy, posługując się symboliką światła, drogocennych klejnotów i metaforą małżeńską. Zaślubiny Boga z Izraelem nie są tylko odnowieniem miłości, która została wcześniej odrzucona przez niewierną oblubienicę. Miłość Boga do swojego ludu zostaje przedstawiona jako akt zupełnie nowych zaślubin. W radości oblubienicy będą uczestniczyły wszystkie ludy ziemi, które rozpoznają przychodzącego do niej Boga. To On ją zbawi, uczyni świętą i

na zawsze otoczy troskliwą miłością.

27 I – III Niedziela Zwykła Łk1,1-4.14-21 Ewangelista ukazuje nam Jezusa, jako Nauczyciela. Jezus jest Prorokiem, który czynem potwierdza głoszone przez siebie słowa. Jest też Chrystusem, czyli Mesjaszem posłanym przez Boga do ludzi. Jezus przychodzi do każdego człowieka. Szczególną jednak uwagę zwraca na najbardziej pokrzywdzonych i ich duchowe i materialne ubóstwo. Jego przyjście oznacza czas szczególnej łaski, co w konsekwencji doprowadzi do zawarcia wiecznego Przymierza między Bogiem a ludźmi. Rok łaski jest zapowiedzią łaski wiecznej. Jezus ogłasza, że orędzie wyzwolenia zapowiadane w tekstach ST odnosi się do Niego i w Nim się urzeczywistnia. On jest jedynym Zbawicielem ludzkości.

KATECHEZA BŁOGOSŁAWIONEGO JANA PAWŁA II

KU NOWYM NIEBIOSOM I NOWEJ ZIEMI. Drugi List św. Piotra posługuje się symbolami charakterystycznymi dla apokaliptycznego języka literatury żydowskiej, mówi, że nowe stworzenie będzie niejako kwiatem wyrastającym z popiołów historii i świata. Obraz ten pojawia się na zakończenie księgi Apokalipsy, kiedy św. Jan obwieszcza: „I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma”/AP21,1/. Apostoł Paweł w Liście do Rzymian opisuje stworzenie jęczące pod ciężarem zła, ale przeznaczone do tego, by zostało wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych/Rz8,21/. W ten sposób Pismo Święte wprowadza niejako między słabości, nędzę, przemoc i niesprawiedliwości ludzkich dziejów złotą nić prowadzącą do mesjańskiego kresu wyzwolenia i pokoju. Opierając się na tej solidnej podstawie biblijnej, katechizm Kościoła Katolickiego poucza, że „wszechświat widzialny jest... również przeznaczony do przemienienia, aby przywrócić do pierwotnego stanu, służył już bez żadnej przeszkody sprawiedliwym, uczestnicząc w ich chwale w Jezusie Chrystusie Zmartwychwstałym. Tak więc na końcu czasów w pojednanym świecie „kraj się napelni znajomością Pana na kształt wód, które przepelniają morze”/Iz11,9/. To nowe stworzenie ludzkie i kosmiczne zapoczątkowane jest przez zmartwychwstanie Chrystusa, pierwocinę przemiany, która jest przeznaczeniem nas wszystkich. Potwierdza to św. Paweł „Chrystus, jako

pierwszy, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu... Jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć... aby Bóg był wszystkim we wszystkich/1Kor15,23-28/. Oczywiście, jest to perspektywa wiary, która bywa czasem podważana przez człowieka żyjącego w historii obciążonej brzemieniem zła, przeróżnych sprzeczności i śmierci. Wspomniany już II List św. Piotra mówi o tym, przytaczając zastrzeżenia ludzi podejrzliwych, czy nawet szyderców pełnych szyderstwa, pytających: „Gdzie jest obietnica Jego przyjścia? Odkąd bowiem ojcowie zasnęli, wszystko jednakowo trwa od początku świata”. Tak wyraża się zniechęcenie tych, którzy rezygnują z zajęcia aktywnego stanowiska wobec historii i jej przemian. Są oni przekonani, że nic nie może się zmienić że każdy wysiłek skazany jest na niepowodzenie, że Bóg jest nieobecny i w żadnym wypadku nie interesuje się tym niewielkim skrawkiem wszechświata, jakim jest ziemia. Już niektórzy myśliciele świata greckiego kreślili taką perspektywę i być może Drugi List św. Piotra jest reakcją na tę fatalistyczną wizję, która ma oczywiste skutki praktyczne. Jeśli bowiem nic nie można zmienić, jaki sens ma nadzieja? Nie pozostaje nic innego, jak usunąć się na margines życia i patrzeć jak zamyka się odwieczny cykl powtarzających się ludzkich dziejów. Przyjmując taką postawę, wielu ludzi usunęło się na obrzeża historii, straciło ufność, zubożyło na wszystko, nie potrafi walczyć i straciło nadzieję. Natomiast chrześcijańską wizję wyraźnie ukazuje Jezus, gdy „zapytany przez faryzeuszów, kiedy przyjdzie królestwo Boże, odpowiedział im: < Królestwo Boże nie przyjdzie dostrzegalnie, i nie powiedzą: Ono tu jest albo: Tam. Oto bowiem królestwo Boże pośród was jest>”/Łk17,20/. Cdn.

MÓWIĄ WIELCY Wiara sprawia, że nad naszą duszą widnieje piękne słońce/św. Jan Maria Vianney1786-1859/.

UŚMIECHNIJ SIĘ ZWIASTOWANIE MARYI. Katecheta opowiada dzieciom, w jaki sposób Maryja stała się Matką Jezusa: „Maryja siedzi w swojej izbie, nagle otwierają się drzwi i widzi dwa białe skrzydła”...

„Ja wiem, ja wiem- zgłasza się mała dziewczynka- to bocian!”

Liturgia Słowa

24 XII- poniedziałek, Wigilia Narodzenia Pańskiego 2Sm7,1-5.8b-12.14a.16;Ps89;Łk1,67-79

25 XII- wtorek, uroczystość Narodzenia Pańskiego pasterka: Iz9,1-3.5-6;Ps96;Tt2,11-14,Łk2,1-14; Msza św. o świcieIz62,11-12;Ps97;Tt3,4-7;Łk2,15-20;Msza św. w dzieńIz52,7-10,Ps98,Hbr1,1-6;J1,1-18 Maryja urodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w mieszkaniu.

30 XII- niedziela, Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Marii i Józefa Syr3,2-6.12-14;Ps128Kol3,12-21;Łk2,41-52 Jezus odpowiedział:” Czy nie wiedzieliście, że muszę być w tym, co Mojego Ojca?”

01 I- wtorek, uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, Marii. Nowy Rok 2013. Światowy Dzień Modlitw o Pokój Lb6,22-27;Ps672-3,5-8;Ga4,4-7;Łk2,16-21 Pasterze wrócili i wysławiali Boga za wszystko co usłyszeli i zobaczyli.

03 I- czwartek, Najświętszego Imienia Jezus 1J2,29-3,6;Ps98;J1.29-34

06 I- niedziela, uroczystość Objawienia Pańskiego, Misyjny Dzień Dzieci Iz60,1-6;Ps72;Ef3,2-3a.5-6;Mt2,1-12 A oto gwiazda, którą ujrzeli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przyszła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię.

13 I- Niedziela Chrztu Pańskiego, święto Kończy się okres Narodzenia Pańskiego. Iz42,1-4.6-7;Ps29;Dz1034-38;Łk3,15-16.21-22; Ty jesteś moim Synem umiłowanym, Ciebie sobie upodobałem.

20 I- II Niedziela Zwykła Od 18-25 stycznia- Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Iz62,1-5;Ps96;1Kor12,4-11;J2,1-12 Bo jak młodzieniec poślubia dziewicę, tak twój Budowniczy poślubi ciebie. I jak pan młody cieszy się panną młodą, tak twój Bóg będzie radował się tobą.

21 I- poniedziałek, Dzień Babci

22 I- wtorek, Dzień Dziadka

27 I- III Niedziela Zwykła Ne8,1-4a.5-6.8-10;Ps19;1Kor12,12-30;Łk1,1-4.14-21 Duch Pana nade Mną, bo Mnie namaścił

02 II – sobota, święto Ofiarowania Pańskiego. Światowy Dzień Życia Konsekwowanego. Zakończenie Okresu Bożego Narodzenia w Polsce. MI3,1-4lubHbr2,14-18;Ps24;Łk2,22-40;

ADRES:

Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela 24 czerwca
2. Michała Archanioła 29 września

MSZE ŚWIĘTE:

Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 17.00

- **DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE I
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
LOURDESKIE**
p-szy piątek godz. 17.00

- **PIERWSZYCH SOBÓT
MIESIĄCA**
p-sza sobota godz. 6.30

- **KU CZCI BL. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**

15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:**

BÓG ZAPŁAĆ!

WIGILIA ZNACZY CZUWANIE. Etymologicznie termin „wigilia” pochodzi od łacińskiego słowa „vigilia” i znaczy tyle, co czuwanie, czuwanie nocne, a w naszym wypadku „nocne religijne świętowanie”, czy też dzień przed większą uroczystością. Czasownik natomiast oznaczający czynność związaną z tym terminem brzmi „wigilio,-are” i znaczy tyle, co „nie spać, spędzać noc na czuwaniu, być przeczernym i ostrożnym, troskliwym, pilnować”. Wigilie znane były już w Starym Testamencie. Obchodzono je przed każdą uroczystością a nawet przed każdym szabatem. Było to przygotowanie do odpoczynku świątecznego. Zwali je Izraelici „wieczorem”. W Nowym Testamencie wigilie również były obchodzone. Rozpoczynano nimi obchód święta. Trwały one od godziny trzeciej po południu do wieczora. Przygotowanie wigilijne miało na celu: przygotowanie potraw /by nie naruszać święta/ oraz odprawienie przypisanych modlitw i ceremonii rytualnych. Uroczysta wigilia wywodzi się z tamtej tradycji i liturgii. Taki był dawniej zwyczaj w Kościele, że poprzedniego dnia przed większymi uroczystościami obowiązywał post i wierni przez całą noc, oczekiwali na tę uroczystość, modląc się wspólnie.

WIGILIA W POLSCE. W Polsce Wigilia Bożego Narodzenia zachowała pierwotny charakter do dnia dzisiejszego. Uroczystość przeżywany dzień wigilijny był natchnieniem do powstania wielu obrzędów domowych, utworów poetyckich, kołęd i opisów literackich. Nade wszystko jednak niezwykle uroczystość przeżywany ten dzień z motywów ewangelicznych jest okazją do budowania więzi międzyludzkich i zbliżania człowieka do człowieka. W tym dniu otwierają się serca tak szeroko, że znajduje w nich miejsce każdy człowiek. Dzień wigilijny służy przede wszystkim zbliżaniu osób w gronie rodzinnym, w ciepłe rodzinnego ogniska. W dzisiejszych czasach, kiedy tak boleśnie odczuwamy istniejące podziały, odejście wielu od Chrystusa i pojawiające się coraz to nowe zagrożenia, wydaje się ogromnie ważnym powrót do naszych polskich, bogatych tradycji wigilijnych, świętych i niepowtarzalnych. Wszystkich zaprosimy na wigilijne spotkanie, na „uczcie miłości”, którą zgotował nam Zbawiciel świata, i pielęgnujmy zwyczaje, które przez wieki wypracowali z miłością nasi przodkowie. Złożmy wszystkim życzenia, a szczególnie cierpiącym, opuszczonym i samotnym, dzieciom i młodym, małżonkom i rodzicom, by przyjęli tę miłość, którą ofiarowuje nam Chrystus narodzony w stajni dla zbawienia każdego człowieka. Tradycyjnie w Polsce w Wigilię Bożego Narodzenia zachowywany jest post ścisły. O całodziennym poście religijnym w wielu domach nawet z wykluczeniem nabiału mówi wielu badaczy religijnych tradycji polskich. W ten dzień w Polsce raz tylko jedzono i to wówczas dopiero, gdy gwiazda zesłała. Post ten polegał na wstrzemięźliwości od mięsa i tłuszczów zwierzęcych oraz na ilości, gdyż dopiero po zachodzie słońca, zgodnie z praktyką dawnych chrześcijan, spożywa się obiad postny. Istniała więc w powszechnym przekonaniu świadomość, że zwyczaj ten jest zgodny z praktyką dawnych chrześcijan. Jakościowy post/wstrzemięźliwość od mięsa/ trwa aż do północy, natomiast ilościowy, aż do ukazania się wieczornej gwiazdy.

RUCHY I**STOWARZYSZENIA:**

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g. 18.30
4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”
- w każdy piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA MODLITWY MIŁOSIĘDZIA BOŻEGO
- w każdy piątek po Mszy Św. wieczornej
6. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
z Lubawy, Tuszewa i Fijewa -
w każdą pierwszą środę m-ca po Mszy Św. Wieczornej z Mortąg
- w każdy pierwszy czwartek m-ca o godz. 16.30
7. KOŚCIÓŁ DOMOWY
Krąg Rodzin z Tuszewa – raz w m-cu w dniu ustalonym wcześniej

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ:

CHRZTY odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Lena Sabatowska 2. Tomasz Empel 3. Kamil Ankowski 4. Borys Karbowski 5. Maja Wąsiewska

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

POGRZEBY Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie